

Tredie næstformand (Bay):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophør af besættelsen af Bådsmandsstrædes kaserne („Christiania“) [af Dohrmann m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XX. Fremsat 25/2 1975).

Forslaget sattes til forhandling.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning giver mig anledning til at fremhæve, at der efter min opfattelse ikke som af forslagsstillerne forudsat i dag er tale om en ulovlig benyttelse af Christiania.

Det er rigtigt, at besættelsen af området i oktober-november 1971 var ulovlig, men den 31. maj 1972 indgik en kontaktgruppe, bestående af repræsentanter for socialministeriet, Københavns kommune og forsvarsministeriet, en foreløbig aftale med en forhandlingsgruppe for Christiania. Denne aftale tog navnlig sigte på at løse forskellige praktiske problemer omkring Christiania og forudsatte samtidig, at beboerne fortsat kunne benytte området indtil videre. Da der ikke fandtes nogen byplan eller blot en godkendt dispositionsplan for området, besluttede den socialdemokratiske regering den 6. marts 1973, at Christiania skulle forblive i statens eje i endnu 3 år.

På et møde den 14. juni samme år mellem medlemmer af den daværende regering og repræsentanter for Christiania blev det tilkendegivet over for beboerne, at benyttelsen af området ikke kunne forventes at fortsætte ud over de omtalte 3 år, dvs. til udgangen af marts 1976.

Det retlige grundlag for den nuværende benyttelse hviler altså på den omtalte foreløbige aftale af 31. maj 1972 og navnlig på udfaldet af mødet den 14. juni 1973. Jeg kan i øvrigt tilføje, at regeringens holdning

er indgående belyst i den offentliggjorte redegørelse af 14. august 1973, som jeg går ud fra at folketingets medlemmer er bekendt med.

Regeringsskiftet i december 1973 ændrede intet ved det givne tilsagn om benyttelsen af området, idet tilsagnet blev bekræftet på et regeringsmøde den 15. januar 1974. Som et led i overvejelserne om den fortsatte benyttelse af området blev der således i maj 1974 indgået en aftale mellem folketingets finansudvalg og den daværende forsvarsminister om nedsættelse af et udvalg, det såkaldte Christianiaudvalg, som skulle følge udviklingen af den hidtidige anvendelse af området i den resterende del af 3 års perioden.

Jeg mener således ikke, at der er juridisk grundlag for at hindre benyttelsen af området indtil 1. april 1976, men i øvrigt vil en ophævelse af brugsretten ud fra misligholdelsessynspunkter efter min opfattelse kun kunne gennemføres efter en forudgående retssag. Det må forventes, at en sådan retssag vil blive ført over to instanser og derfor nok vil vare måske op imod et par år. Spørgsmålet har derfor ingen interesse i denne sag, hvor grundlaget for retssagen vil være bortfaldet allerede om et år.

Hvad angår spørgsmålet om den endelige afvikling af den nuværende benyttelse af området, kan jeg oplyse, at et flertal i finansudvalget den 13. marts 1975 anmodede mig om at orientere Københavns kommune om mine drøftelser under et samråd med udvalget, herunder om nødvendigheden af, at kommunen udarbejder den fornødne byplanlægning for området. Jeg anmodede derfor den 14. marts i år kommunen om en forhandling om sagen, og den 18. marts havde jeg en drøftelse med overborgmester Urban Hansen og formanden for Københavns borgerrepræsentation, hr. E. Weidekamp.

Under samtalen var der principiel enighed om, at forsvaret afstår området til Københavns kommune til overtagelse pr. 1. april 1976. Der vil således være mulighed for, at de allerede tidligere fastlagte bestemmelser for anvendelsen af Christiania vil gå i opfyldelse, og at der efter 1. april 1976 vil kunne være en ny situation for det såkaldte Christianiaområde.